

Israel i Bibelen 2020

af Jonatan Møller Sousa

Bibelselskabet har udgivet en ny oversættelse af Biblen, *Bibelen 2020*. Man har forsøgt at gøre teksten mere tilgængelig for et moderne publikum. Jeg holder utroligt meget af Biblen og sætter pris på ethvert forsøg på at få flere inddraget i den ånd og storhed, der gemmer sig i de bibelske tekster.

I oversættelsen har Bibelselskabet ment, at ordet Israel var forvirrende. Derfor har man fjernet ordet flere steder – især i Det Nye Testamente. Leder af Bibelselskabet Birgitte Stoklund Larsen forklarer, at læseren kunne misforstå det, som at man i Biblen talte om staten Israel, der findes i dag. Der er derfor tale om en ren tilståelsessag. For der er en direkte sammenhæng mellem Israel i Biblen og staten Israel i dag.

Stamfaderen Jakob, der er søn af Isaak og barnebarn af Abraham møder en engel, og Jakob brydes med englen hele natten – de slås. Herefter giver Gud navnet Israel til Jakob, for Israel betyder ”brydes med Gud”. Jakobs børn udgør Israels tolv stammer, og en af stammerne er Juda. Da Moses fører sit folk ud af Ægypten er det efterkommerne af Jakobs børn – som kalder sig Israel.

Med Joshua i spidsen erobres Kanaans land, og Israels tolv stammer deler landet imellem sig. Juda i syd har det største landområde. Kongerne Saul, David og Salomon regerer over et samlet Israel med alle tolv stammer. Efter Salomon opdeles landet med Juda eller Judæa i syd og ti stammer i nord, der fortsat kalder deres kongerige for Israel. Assyrerne indtager det meste af Mellemøsten og opløser kongeriget Israel i nord, tilbage er Judæa. Da romerne indtager Mellemøsten, er det Judæa de besætter, og Jesus Kristus bliver født i Judæa. Ordet "jøde" er en henvisning til Juda og Judæa.

Det ændrer ikke ved, at jøderne fastholder et håb og et ønske om at være et samlet folk med eget landområde. Derfor bliver man ved med at bruge betegnelsen Israel om sig selv. Og når jøderne efter tusinde forfølgelser får mulighed for at oprette deres egen stat i det gamle bibelske land, så kaldes det for Israel. For vi er et samlet folk, vi er ikke kun én af Jakobs sønner, men efterkommerne af tolv stammer.

Der går en lige linje fra jøderne i bibelsk tid til mig og min familie. Igennem tusinder af år har vi holdt sammen som en nation – som Israel. Og vi har drømt, bedt og sunget om at vende tilbage til det land vi har kært, drømt om at vende tilbage til Jerusalem.

Et eksempel på, hvor absurd og forkert det er, når Bibelselskabet har slettet Israel flere steder i Biblen, findes i Matth. 10.23. Jesus advarer sine disciple om, at de vil blive forfulgt, og de skal flygte fra by til by. Men inden de når igennem "alle Israels byer" vil Menneskesønnen vende tilbage. Bibelselskabet har ændret i evangeliet, så der står "alle

de jødiske byer". Det på trods af, at evangelisten taler om byer, der ligger i Israel i dag og sågar har samme navne. Tænk engang på, at evangelisten taler om "byerne i Israel" på trods af, at landområdet ikke officielt har heddet Israel i mange hundrede år på det tidspunkt. Så stærkt har fællesskabet og ønsket om et samlet Israel været.

Når Bibelselskabet forsøger at fjerne sammenhængen mellem Biblen og Israel, så er det et politisk angreb. Man forsøger hensynsløst at slette den lige linje, der går fra jøderne i bibelsk tid til de helte, der kæmpede for at oprette staten Israel.

Jeg har fuld forståelse for, at konflikten mellem Israel og palæstinenserne medfører stærke holdninger og følelser. Flere kirkelige organisationer bruger både penge og tid på at deltage i den politiske debat. Folkekirkens Nødhjælp og Danske Kirkers Råd er eksempler på organisationer, der beskylder Israel for de mest alvorlige forbrydelser. I mine øjne er det falske og forkerte beskyldninger, men det er ikke det vigtige. Det vigtige er, at staten Israel giver anledning til stærke negative følelser.

Jeg kan godt sætte mig ind i, at det må være svært at nære en dyb vrede til staten Israel og samtidig holde meget af Biblen. Jeg kan se, hvorfor man bliver fristet til at misbruge sin magt som oversætter til at fjerne så mange henvisninger til Israel, man kan – især i den del af Biblen der er vigtigst for kristne, Det Nye Testamente. Det ændrer ikke ved, at man har begået et hensynsløst politisk angreb på jøder og på Israel.

Jonatan Møller Sousa er daglig leder af Forum for Dialog om Israel